

Arrest

nr. 54 517 van 18 januari 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nepalese nationaliteit te zijn, op 20 september 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 6 september 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 19 oktober 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 november 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat C. MORJANE loco advocaat Z. CHIHAOUI en van attaché G. DESNYDER, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 2 augustus 2010 het Rijk binnen en diende op 9 augustus 2010 een asielaanvraag in. Op 6 september 2010 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Nepalees staatsburger, afkomstig uit Kathmandu. Sinds een vijftal jaar bent u lid van de Rastriya Prajatantra Party-Nepal (RPP-N). U nam geregeld deel aan manifestaties van deze partij en werd tot twee maal toe opgenomen in de working group op districtsniveau. Een tiental maanden geleden nam u deel aan een manifestatie in de verboden zone voor het gebouw van de Grondwettelijke Vergadering. Jullie manifestatie werd opgebroken door leden

van de Youth Communist League (YCL). Daarbij werden er doodsbedreigingen naar uw hoofd geslingerd. Enkele dagen later gebeurde net hetzelfde op dezelfde plaats. U en enkele anderen werden toen door de politie opgepakt en meegenomen naar het politiekantoor van Baneshwor. Enkele uren later kwamen jullie weer vrij zonder gevolg. Rond die tijd kreeg u eveneens een eerste dreigtelefoon. Lokale leden van de YCL, Shorup Marasaini en Rajesh Shrestha - u herkende hun stem - belden u in totaal zes à zeven maal op. Ze eisten van u dat u de YCL zou vervoegen en dreigden ermee u te vermoorden of uw kinderen te kidnappen. U besloot het land te verlaten alvorens u of uw kinderen iets ernstigs zou kunnen overkomen. Via uw schoonbroer kwam u in contact met een smokkelaar die u via Delhi, Doha en Frankfurt op 2 augustus 2010 in België achterliet. Na enkele omzwervingen kwam u in Leuven terecht, alwaar u op 6 augustus 2010 in de 100-centrale belde in de hoop opgevangen te worden en asiel te kunnen aanvragen. De politiepatrouille nam u mee naar het politiekantoor en de dag erna naar het Transitcentrum 127bis. Daar vroeg u op 8 augustus 2010 asiel aan bij de Belgische autoriteiten. U vreest in geval van terugkeer vermoord te worden door leden van de YCL.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat op basis van uw verklaringen niet kan worden besloten tot het bestaan van een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming.

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat u geen enkel begin van bewijs neerlegt m.b.t. uw identiteit of uw reisroute. Beide echter zijn cruciale elementen in de beoordeling van uw asielaanvraag. U verklaarde tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal nochtans dat u zou proberen een document te verkrijgen via uw echtgenote (CGVS p.11). Bovendien blijken uw documenten in het bezit van een vriend van uw schoonbroer (CGVS p.13). Tot op heden heeft u vooralsnog geen enkel document overgemaakt aan het Commissariaat-generaal. Van een asielzoeker kan nochtans redelijkerwijs verwacht worden dat hij een oprechte inspanning levert om zijn identiteit, reisroute en asielmotieven te staven en te concretiseren.

Bovendien kan geen enkele geloof gehecht worden aan het door u voorgehouden politiek profiel. U zou reeds 5,5 jaar actief lid zijn van de Rastriya Prajatantra Party-Nepal (RPP-N) en de laatste vier jaar lid van de working group in uw district. U kan zich echter geen enkele andere activiteit herinneren dan deelname aan demonstraties. Daarbij was uw rol eveneens beperkt tot het roepen van slogans, de vlag dragen en pamfletten uitdelen (CGVS p.6-7). Bovendien blijkt dat u niet bewust voor deze partij hebt gekozen. U volgde enkel een vriend (CGVS p.6). U beweerde reeds 5,5 jaar lid te zijn geweest van deze partij, maar kon de afsplitsing van deze partij van de 'moederpartij' Rastriya Prajatantra Party (RPP) niet juist plaatsen: u verklaarde dat deze zes à zeven jaar geleden had plaats gevonden (CGVS p.5), hetzij vóór uw lidmaatschap, terwijl ze in werkelijkheid van januari 2006 dateert, ongeveer 4,5 jaar geleden ofwel na uw toetreding tot de partij. U kan evenmin uitklaren wat aan de basis lag voor deze scheiding (CGVS p.5). Deze afsplitsing kwam er nadat Kamal Thapa zonder toelating van de partijleiding van de moederpartij tot de niet-democratische regering van Koning Gyanendra was toegetreden en vervolgens tevens wou deelnemen aan de lokale verkiezingen van februari 2006. Er mag verwacht worden dat u hiervan op de hoogte bent. U verklaarde tevens dat uw partij sinds haar ontstaan nooit een andere nationale leider heeft gekend dan Kamal Thapa (CGVS p.7), terwijl uit de ons beschikbare informatie blijkt dat van oktober 2006 tot in maart 2008 de nationale leiding van de partij in handen was van Rabindra Nath Sharma. Samen met Kamal Thapa was hij bovendien één van de oprichters van de RPP-Nepal. Vervolgens geconfronteerd met zijn naam stelde u dat hij ook een politieke leider is maar niet van uw partij de RPP-N. U vermoedt dat hij behoort tot de Rastriya Janashakty Party (RJP) (CGVS p.9). Evenmin bleek u op de hoogte van het feit dat deze persoon in november 2008 reeds overleden is en net voor zijn dood nog is overgestapt naar de moederpartij RPP (CGVS p.9). U was klaarblijkelijk evenmin op de hoogte van het feit dat uw partij op het punt staat te herenigen met de partij waartoe u hem rekende, Rastriya Janashakty Party (RJP), en de moederpartij RPP (CGVS p.6 en p.9). U kon bovendien geen enkel concreet incident opnoemen waarbij leden van uw partij n.a.v. de verkiezingen in 2008 het doelwit waren van agressie (CGVS p.9). U had nog nooit gehoord van Rudra Bahadur Singh Rajput, een lokale leider van de RPP-N die werd vermoord in aanloop van deze verkiezingen (CGVS p.10). Evenmin bleek u enige details te kennen van een recenter incident eind juli 2009 in Pokhara, waarbij een lokale RPP-N leider en minstens negen andere RPP-N activisten zwaar gewond raakten (CGVS p.10). U verklaarde dat het om een kaste-gerelateerd incident ging, terwijl uit de info waarover het Commissariaat-generaal beschikt duidelijk blijkt dat het om een aanval van de YCL ging en dus wel degelijk een politiek geïnspireerd incident was. Daarenboven blijkt u van de huidige politieke situatie in Nepal – er heerst sinds het aftreden van premier Madhav Kumar Nepal op 30 juni 2010 een politiek vacuüm aan de top van het land – niet op de hoogte. U verklaarde

verkeerdelijk dat Madhav Kumar Nepal nog premier was toen u op 20 juli 2010 het land verliet (CGVS p.10). U slaagde er tot slot ook niet in enig bewijs van uw politieke activiteiten neer te leggen.

Gelet op bovenstaande vaststellingen kan geen enkel geloof gehecht worden aan uw profiel als actief lid van de RPP-N, en komt uw algemene geloofwaardigheid ernstig in gedrang. Evenmin kan hierdoor geloof gehecht worden aan uw verklaringen met de dood en kidnapping van uw kinderen te worden bedreigd door leden van de YCL, gezien deze u specifiek viseerden om de RPP-N van leden te ontdoen (CGVS p.17). Zou u gevisieerd worden door de YCL louter omwille van uw royalistische sympathieën, kan er overigens worden gewezen op informatie in het bezit van het Commissariaat-generaal, waaruit blijkt dat royalistische sympathieën op zich geen voldoende basis vormt om doelwit te zijn van de maoïsten. Zowel het UNHCR (United Nations High Commissioner for Refugees) als het OHCHR (Office of the High Commissioner for Human Rights), organisaties die reeds geruime tijd op het terrein aanwezig zijn en de mensenrechtensituatie op de voet volgen, zijn niet op de hoogte van incidenten, specifiek gericht tegen personen met royalistische sympathieën of affiliaties. Zij wijzen er ook op dat verscheidene royalistische partijen politiek actief blijven en over vertegenwoordigers beschikken in het huidige parlement, hetgeen u zelf ook aangaf (CGVS p.8 en 9).

In het licht van al voorgaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt in Nepal te worden vervolgd door de YCL.

Ten slotte kan worden gesteld dat de situatie in Nepal op dit ogenblik niet langer van die aard is dat er sprake kan zijn van ernstige schade in de zin van art. 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet. Sinds de in april 2006 afgekondigde wapenstilstand is er in Nepal in feite niet langer een gewapend conflict aan de gang en bestaat er voor burgers niet langer een risico van veralgemeend, willekeurig geweld. De info waar het Commissariaat-generaal zich op baseert is toegevoegd in bijlage aan het administratieve dossier.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. In een eerste middel roept verzoeker de “*Schending van de artikelen 2 en 3 van de Wet betreffende uitdrukkelijke motivering van administratieve bestuurshandelingen (Wet 29.07.1991)*” in.

2.2.1. De bepalingen vervat in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Uit het verzoekschrift blijkt ontegensprekelijk dat verzoeker kritiek uitbrengt op de inhoud van de motivering zodat hij een beweerde schending van deze motiveringsplicht niet dienstig kan inroepen. Aangezien verzoeker de beoordeling van de aangehaalde feiten door de commissaris-generaal betwist, voert verzoeker de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

2.3. Waar verzoeker stelt dat de commissaris-generaal het zorgvuldigheidsbeginsel schendt, moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954). De commissaris-generaal heeft zich voor het nemen van de bestreden beslissing gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Uit het

administratief dossier blijkt verder dat verzoeker werd gehoord en tijdens het interview de mogelijkheid kreeg zijn asielmotieven uiteen te zetten, zijn argumenten kracht bij te zetten, nieuwe en/of aanvullende stukken kon neerleggen en zich liet bijstaan door een advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk. Verzoeker kreeg bovendien de kans om in zijn vragenlijst ook nog zelf alle belangrijke feiten en toelichtingen te geven. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig is tewerk gegaan kan derhalve niet worden weerhouden.

2.4. Verzoeker voert tevens een schending van het “redelijkheidsbeginsel” aan, maar laat na concreet uit te werken hoe dit beginsel door de bestreden beslissing wordt geschonden, hoewel onder ‘middel’ wordt begrepen een voldoende duidelijke omschrijving van de door de beslissing overtreden rechtsregel of rechtsprincipe en van de wijze waarop de rechtsregel of het rechtsprincipe door de bestreden beslissing wordt geschonden. Hoe dan ook, de keuze die een bestuur in de uitoefening van een discretionaire bevoegdheid maakt, schendt het redelijkheidsbeginsel wanneer men op zicht van de opgegeven motieven zich tevergeefs afvraagt hoe het bestuur tot het maken van die keuze is kunnen komen. Om het redelijkheidsbeginsel geschonden te kunnen noemen, moet men voor een beslissing staan waarvan men ook na lectuur ervan ternauwernood kan geloven dat ze werkelijk genomen is (RvS 20 september 1999, nr. 82.301). Dit is in casu niet het geval.

3. Nopens de status van vluchteling

3.1. Het bewijs van identiteit maakt een essentieel element uit in iedere procedure en verzoeker is ertoe gehouden de stukken waarover hij beschikt of kan beschikken voor te leggen. Verzoeker legt ter terechtzitting een faxkopie van zijn identiteitskaart voor, wat een begin van bewijs van identiteit kan zijn maar laat na toe te lichten waarom hij in de onmogelijkheid is een origineel document neer te leggen. Verzoekers verklaringen met een vals Indiaas paspoort met behulp van een smokkelaar van Delhi naar Europa te zijn gereisd kunnen niet overtuigen gezien de herhaaldelijke, systematische en persoonlijke veiligheidscontroles aan de buitengrenzen van de Schengenzone, in het kader van een algemene politiek van versterkte grenscontroles en als maatregel in de strijd tegen het internationale terrorisme en illegale migratie. Voor zover verzoeker verklaart deze te hebben kunnen omzeilen dient hij dit nauwgezet en overtuigend toe te lichten. Verzoeker had daarenboven bij zijn vertrek geen problemen met de Nepalese autoriteiten en reisde met zijn eigen paspoort naar India, zodat niet aannemelijk is dat hij illegaal diende te reizen. Dit tast op fundamentele wijze zijn geloofwaardigheid aan en aldus ook de waarachtigheid van de asielmotieven en zijn verklaring illegaal gereisd te hebben.

3.2. Waar verzoeker wijst op de “*gedeelde bewijslast tussen de kandidaat-vluchteling en de asielinstanties die over zijn aanvraag moeten oordelen*”, benadrukt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dat de bewijslast in beginsel berust bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, 195-196). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, noch de commissaris-generaal moeten niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet hun taak de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 26 oktober 2004, nr. 136.692). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden verleend indien alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen. Dat is in casu niet het geval, zoals blijkt uit wat hierna volgt.

3.3. Verzoeker voert aan Nepal te hebben verlaten na bedreigingen door leden van de Young Communist League (YCL) omwille van zijn lidmaatschap van de RPP-N. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen meent dat verzoekers profiel niet ondersteund wordt door navenante kennis. De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). Dit is niet het geval.

3.3.1. Verzoeker betwist zijn beperkte kennis niet maar meent dat hij “*op verschillende vragen wat betreft de structuur van de Rastriya Prajatantra Party-Nepal (RPP-N) juist geantwoord*” heeft, “*Hij heeft ook de indeling van de Youth League gegeven, telkens met de mededeling van de namen van de*

voorzitter en vice-voorzitter. Er wordt totaal geen rekening gehouden met deze vragen bij de beoordeling van de asielrelaas van verzoeker. Dat verzoeker niet op de hoogte was dat de premier Madhav Kumar ontslag had genomen op 30.06.2010 is te wijten aan het feit dat verzoeker bezig was met de voorbereidingen van zijn reis naar België". Verweerder verwijst terzake terecht naar zijn appreciatiebevoegdheid en dat verzoeker verscheidene eenvoudige vragen niet kon beantwoorden.

3.3.2. Aangezien verzoeker om politieke redenen het land verliet is het redelijk te verwachten dat hij dit adequaat kan toelichten en minstens een partijbinding aantoont. Alhoewel verzoeker verklaarde niet bewust voor de RPP-N te hebben gekozen, maar enkel een vriend te hebben gevolgd (zie gehoorverslag CGVS, p. 6), kan verwacht worden dat hij na vijf en een half jaar lidmaatschap van de RPP-N andere activiteiten kan herinneren dan zijn deelnames aan betogingen. Verzoeker heeft daarbij ook geen elementaire partijkennis. Hij kon de afsplitsing van de moederpartij RPP niet correct in de tijd plaatsen terwijl deze plaatsvond in januari 2006, dus nadat verzoeker lid werd van de partij. Evenmin kende hij de achterliggende reden van de afsplitsing en stelde hij verkeerdelijk (zie objectieve informatie toegevoegd aan het administratief dossier) dat de partij sinds haar ontstaan nooit een andere nationale leider heeft gekend dan Kamal Thapa (CGVS p.7). Verzoeker is niet bekend met zowel de belangrijke nationale leider Rabindra Nath Sharma, noch met de lokale partijverantwoordelijken. Hij kon geen enkel concreet incident opnoemen waarbij leden van zijn partij n.a.v. de verkiezingen in 2008 het doelwit waren van agressie (CGVS p.9) terwijl zijn omgeving hiermee rechtstreeks werd geconfronteerd (zie objectieve informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Ten slotte stelt de bestreden beslissing terecht "Daarenboven blijkt u van de huidige politieke situatie in Nepal – er heerst sinds het aftreden van premier Madhav Kumar Nepal op 30 juni 2010 een politiek vacuüm aan de top van het land – niet op de hoogte. U verklaarde verkeerdelijk dat Madhav Kumar Nepal nog premier was toen u op 20 juli 2010 het land verliet (CGVS p.10)". Verzoeker is tevens onbekend met de algemene politiek die een gewone wakkere staatsburger dient te kennen. Zo kende hij het aftreden van de Nepalese premier op 30 juni 2010 niet, wat gezien hij pas midden juli Nepal verliet onaanvaardbaar is, ongeacht de voorbereidingen van zijn reis. De bestreden beslissing blijft op dit punt gehandhaafd. Verzoeker is niet ernstig wanneer hij beweert dat "Louter op basis van verzoekers verklaringen in het kader van zijn asielaanvraag, dient tegenpartij te erkennen dat verzoeker aan de op hem rustende bewijslast, die plaats laat voor kleine contradicties over niet doorslaggevende details en geen bewijs vereist die elke vorm van twijfel uitsluit, heeft voldaan en de feiten van zijn huidige asielrelaas aannemelijk heeft gemaakt aangezien hij een coherent en geloofwaardig asielrelaas dat niet tegenstrijdig is met algemeen gekende gegevens uiteen heeft gezet. Verzoeker heeft bovendien, zoals van een asielzoeker vereist wordt, "in de mate van het mogelijke bewijzen aangebracht van de feiten die zij aanhaalt". Verzoekers verklaringen zijn over de ganse lijn onvoldoende. Hij toont geen algemene politieke interesse aan, laat staan doorgedreven partijpolitieke acties. Er kan dan ook geen geloof gehecht worden aan een politieke vervolging noch dat hij aangesproken werd door de YCL omwille van zijn lidmaatschap van de RPP-N. Verzoeker toont aldus niet aan vervolgd te zijn en nood te hebben aan specifieke bescherming. Daarenboven en daargelaten de geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen, dient te worden benadrukt dat zowel de UNHCR (United Nations High Commissioner for Refugees) als het OHCHR (Office of the High Commissioner for Human Rights) stellen dat "royalistische sympathieën op zich zeker geen voldoende basis is om doelwit te zijn van Maoïsten" en dat leden van koningsgezinde partijen momenteel geen slachtoffer zijn van intimidaties om puur politieke redenen (zie antwoorddocument Cedoca nep2009-029w).

3.3.3. Verzoeker legt ter terechtzitting enkele nieuwe, maar onvertaalde stukken voor ter adstructie van zijn beweringen. Hij verklaart dat het een lidmaatschapskaart van de RPP-N betreft en een fotokopie van de aangifte bij de politie van zijn problemen met de maoïsten. De Raad stelt vast dat het faxkopieën betreft waarvan de bewijswaarde op zich reeds betrekkelijk is nu ze makkelijk te vervalsen zijn met allerhande knip- en plakwerk (RvS 25 juni 2004, nr. 133.135). Een partijkaart toont slechts aan dat de persoon vernoemd op de kaart de beweging (financieel) steunt en vormt op zich geen bewijs van actief lidmaatschap, noch van nationaliteit of identiteit. Ze worden opgemaakt op basis van verklaarde gegevens en hebben slechts tot doel de band vast te stellen van een verklaarde identiteit met een organisatie. De stukken tonen wel aan dat verzoeker in contact staat met Nepal, wat zijn gebrek aan authentieke identiteitsdocumenten verder bezwaart. Het louter neerleggen van documenten is echter onvoldoende om de hiaten in en de ongeloofwaardigheid van de verklaringen te herstellen.

3.4. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

4. Nopens de subsidiaire bescherming

4.1. Verzoeker meent in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet).

4.2. Verzoeker gaat eraan voorbij dat voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, a en b van de vreemdelingenwet net als bij de vluchtelingenstatus de bewijslast principieel op de vreemdeling rust. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet. Hij voert geen specifieke elementen aan waaruit kan blijken dat hij voldoet aan artikel 48/4, § 2, a en b van de vreemdelingenwet.

4.3. In zoverre verzoeker zich beroept op artikel 48/4, §2, c van de vreemdelingenwet dient hij elementen aan te voeren waaruit kan blijken dat er in zijn land sprake is van willekeurig geweld in volkenrechtelijke zin. Verzoeker dient niet aan te tonen dat het geweld direct tegen zijn persoon wordt gericht. Het blijft niettemin noodzakelijk het causale verband aan te tonen tussen de zwaarwegende gronden die bestaan om aan te nemen dat verzoeker een reëel risico op ernstige schade zal lopen bij terugkeer naar het land van oorsprong, wat op zich ook een inschatting inhoudt van verzoeker, binnen de situatie van zijn land. Noch uit de objectieve informatie uit het administratief dossier, noch uit de verklaringen van verzoeker blijkt dat er in Nepal sprake is van een binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c van de vreemdelingenwet.

4.4. Verzoeker toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

5. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien januari tweeduizend en elf door:

mevr. K. DECLERCK, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK